

תלמודו בידו

דף לא עמוד א

- א** גזל עצים וסיכך בהם, האם הסוכה כשרה ומדוע ?
- ב** סילק את חברו מסוכה שבקרקע הנגזל, האם הגזלן יוצא בה ידי חובה ?
- ג** גזל קורה וקבעה בתקרת ביתו, או הניחה בסוכתו, מה הדין ומדוע ?
- ד** גזל עגלה או ספינה שסוכה בראשה, האם הסוכה כשרה ומדוע ?
- ה** האם לולב היבש כשר, ומדוע ?

- א** כשרה. כיון שהגזלן קנה את הסכך בשינוי מעשה ושינוי השם ואו משום תקנת השבים. ואין הגזלן צריך להחזיר את גוף העצים, אלא את דמיהם בלבד.
- ב** חכמים: יוצא. שקרקע אינה נגזלת ועודנה ברשות בעליה, ודינה כסוכה שאולה. ר' אליעזר: אינו יוצא. 1. קרקע (והמחוכר לה) נגזלת, ודינה כמטלטלין להיות בחזקת הגזלן, וסוכה גזולה פסולה שנאמר "תעשה לך". 2. אף אם קרקע אינה נגזלת והיא שאולה, הרי סוכר ששאולה פסולה.
- ג** בתקרת ביתו: מדין תורה, סותר את ביתו ומחזיר הקורה לבעליה. חכמים תקנו שיתן את דמיה, אפילו אם הקורה אינה מצויה בשוק. כדי שלא ימנע הגזלן מלשוב בתשובה.
- בסוכתו:** בתוך ימי החג נותן את דמיה, שמחמת המצוה נחשבת הסוכה כבנין קבע. לאחר החג יחזיר את הקורה עצמה, אלא אם קבעה בטיט.
- ד** פסולה. כיון שאינה מחוברת הרי נגזלת. ואף תקנת השבים אין בה, כיון שלא טרח בה.
- ה** חכמים: פסול, שהוקש לאתרוג שצריך הדר. אך הכמוש ואינו יבש לגמרי, כשר. ר' יהודה: כשר, שלא הוקש לולב לאתרוג, ואין צריך בו הדר. והגם:
1. שלולב שנפרדו עליו צריך אגד מלמעלה, היינו משום שצריך "קפות".
2. שצריך לאוגדם במינו, היינו משום שהאוגד במין אחר עובר כבל תוסיף.